

Vadany, Henry is m. kendőse,

Rövid: [1863 június]

1
K 513 / 259 / e

Tisztelettel barátkom,

Ah, minél inkább ember egyenlő, oly mértékben bírja magyarságfeletlenet,
minél Te, apólkát valódi "jümbük" állami, vagyis uat, nem érinteni felve,
amennyin ködöttemben áll, hogy e pillanatban nem leteledeket aramat- megvár,
lavolmi fizet.

Amint azon főt a nevednek, hogy leteledeket a "schleserle'such" árnyéká
látszik, alapja minis, úgy kell némely más nevedeket is rectificálnom.

Előre becsátva, hogy e a most, aki engem a "literaturától" közö ve"
mitana, vaján kenet belátás seque főt, kellék, hogy mind az, amit
mondtam, vedd egy illiteratam tablabiro öfjünte baráti "durrogásnak".

Ez pedig:

N° 1) A mi az általam levelek mondta honoráriumok illeti.

Soha én sehrévedés-re, let legyen akárki, egy fittől sem veszem,
sem kérem, sem kaptam ~~se~~ azon Lükkenbügerékén, a mivel a "magam
consentumáért" nekik küldöttem; nem mag Kaspuchót sem, mivel P. Kiv.
lapja peinyppileg eulmúnto, s engem benne el. elavagata kofosúval.
Nehogy az veld telni, hogy a honorárium meunyezésé apphendam;
annál inkább nem, mintán ezen eme (Toldy által hivatalos) dolgozatok
hiadalában nem is voltam a Kivf. Táltalágra störülva, ha magamforma
egyik emberrel szent homitárvól, mint az aranyos gyötecleni által
olopos, jó lehetne is. Nem, z'lev jancsim! hanem valódi mediténs
doloznak tartotam, s ~~Lukkenbügerékén~~ er idő perene is, az, amit Te is érin.
tegy, ama "elki véle" ami oly vido általozás jümbükben (Kivf. magan
lá'óbbat ne mondját) min kereset főt, a mi értelemly képzése vagy 1)
oda dolomi az a hűv tagozat magán is, vagy 2) nem lehetni egyebet
minis, se fizet nem se fizet, oda adni a durabólan. - Minis debut, se' füzeteke

fordítás, a mi mozdalmi, kőzomunkkal beaggarott piacunkon, egy kisé' uen
vetéséer; mint "honorarium", az az öltözék, még neucifégetebb, s minde
kettenek egész "világitása" érett uatere, a Li az egészről semmit
nem tudtam, tehát "kínálkozaiam" által felsen jogorítotam az illetőket.

Mertén iftea, hogy mind ez alatt, az közösség is, teged érten
telek volna, nem csak azén, mert tudtam, hogy Jelen sem valót, ha
nem azén, mert teged egy éni fejednek az az oldal, mely kell hogy
a jelenet tárgyává legyen minden valaminevaló ember előtt a Li,
bár futáram is, ismer: a delicatessé, incapaxxá teg az effélére.

Tehát: oda uerem a gép, mert éjen "egembe jított" az a bo-
ruságom, mely akkor felgyullasztott volt.

N° 2. Hogy a két közleménye Li nem alad, azt szélmemül nem
lehetne uerem, ha még oly inimitabilis poeta volnék is. Jelén az,
hogy a Figyelő megfogalmazás profana sem tudtam, indnem vala-
mit a mi én érdereket hiazem; Te nem; quoniam gedregei gaballag-
és irteleltség eddel élél, mikor felbecsed.

N° 3. Olvasmány-e Tartuffeből? e kérdésre nem feleltem;
mert főlökegeket tartotam a válat. a Társaság tulajdon az; Te,
egér, a Társaság ből is olvasható olvasól, tudtam nélkül: ép oly
jogosan lehet Tartuffe is. Annál indább, minán ama "felolvas"
sáros "iggy sem egyéb ami formalitás, önaldogat, midőn szármadás
az inertis olvasára zipegüt a "felolvas" inertis irteleltség.

Tegy hát Tartuffe ami stus; sőt, ha uoracim lelgye
tő kell, közöl kelőle annyt vagy azt, amennyit szűk.

N° 4. Nem "reuerentia" helt belőlem a correcturára nézt,
hanem azon "nehézen-eres", ha oly emberek mint Te et Toldy, cor
recturámnak húrt; már csak azén is, mert én indább gályarab volnék.

(nehézen.)

Hogy a Szász bünyögő előfáránktól Te voltál corrector,
maga tudom; a megrarai ^{miatt} Tejed nem illethetted.

N° 5. Toldy. Vannak dolgok, miket magokban, külön tekintet
semmisejénél többet nézni józan éffel nem lehet; mint keillegfőző,
egy rámba sekerő, folytatólagos laúghemek etc. mai tekintet alá
jönnek. Rég az ideje, hogy felémre seker, meanyra kecské egy neműget
hogy Toldy az egyes dögheueuek, mióta a "tróiról lefállat". Megjő
volam neki. Míg az iradalom, mint egy Angiar-ól, társ kebellet
vágya az effélére vállaltogó Herachoveket; míg charactamig ei bu-
savay, csakis ei phapifot etc. oly hünygő lúpörégné és lözhagnú
araxáse igénet: némi ide'dea legeühedéfo mutat, ha valaki - gustu-
sa jövőn lóhától beghetui - éppen a legeidemefto emberet válahtja éi,
petulans oldaldöfései ságyaúl. Tifulem becsülöm ei Gyulay Pál
usat, de azo higem, hogy valói kell még neki nőni, míg jözi levei oly
hangon legrétegetui valadit, mint tevé. Mi ol volt reá, hogy a Fri-
nyji - képtől oly hangon beghéfen a Kofom? vagy ha volt, miéit
nem adta ki Toldy válahtat? Mondta - e Szilajji J. valamit Min-
destről, mint hogy leymonuat egy leueléi (nálam mikéfto illető do-
log egy comó van)? Nem úgy néz - e ki e femmit nem monlott
csik, mint ha csak azise volt vala irra, hogy Toldy, fonátról érvel,
mezve, megdöffe? Nem én reá Valamon Tereny úr miéit ir
öffe Tringiról - Arany usán - egy várafo, hogy a Toldy által leg-
gyöngébbet állitot négy classicitaját megmucapá? - Nem is em-
litem az efféléit, miéit adtat Vörösmaty diadái ánál elistéget egy
Gyulaynál Toldy fölöt, Gyulaynál, ki Vörösmaty "tulajdonkéj költő"
nek sem tárgya, ki V. nem ismerse, Tal semben obscurus ember,

és Toldy fölött, ki Vukot legnépszerűbb, legbecsületesebb leányja volt, a ki minden
Én, V. akasztásból, négy ízben adta ki ezt ezt.

Abba higgom. Egy évfolyamra van a baj. Én kevésbé voltam
vagyis tetet követni el, mint vétem a pietás ellen, melylyel mindazok
vannak tartozom, kikkel jövelem fejjel nem méltóztam. Egy évfolyam
az effélé "gusztus dolga". Tudom hogy az engem ama kártyázati az
emberek, hogy "famulusi" alárendeltségéből ne árnyon kigebelyedni;
de valyon a geberkedés megüdvözít-e valót, ha a jó isten kegyelmé
nyel nem nyújtotta?

N° 6. Én kétféle kútkötés papára tekintem, s becsületesebbre
mondom, hogy a concordia szóhaszn maradt, ^{nálam} a postanaplóval tovább,
a 4 kötet utolsó ívét elváltat kegyelmé nélkül, az íva, hogy
"már egyszer" elváltat ugyan, de szóhaszn elveget. Igaz, az az hogy
nem kútkötés el, de a kegyelmé jótéti fogáshoz nyíltak. Altitom,
hogy az utolsó reueinget senki sem ismerhette el, s ha van
lamegy reueingemet ama fog, azt kártyázati tegi.

Rajtam tehát semmi sem kútkötés, s kártyázati ugyan az, hogy, úgy
látszik, a koncordia kegyelmé meg sem mozdított. Nyomdánál több
hitelt adta szóhaszn, mint vétem. A mi jobban ennél fogva nem eshetik
jól. Amint inkább, amintán meg lehetőségek jöhetnek a kártyázati
kedvvel.)

De Te lejj meggyőző⁴⁴ aduc, hogy nem is egyenlőségem még azon
érdemeidnél is kevésbé előttem, mitet egész jóval ismer el az ahhoz
értő, s kártyázati gájjal hűdök az is, ki, mint nyálkás kártyázati a csa
ga, ferrezi azon örengye, mit Te oly szépen fényes felvagy.

Máximán Albu

szombat.